

दानियेलको पुस्तक - एक सय त्रिसट्टी नम्बर

भविष्यवाणीको उद्घाटन: दानिएलको एघारौँ अध्यायको अन्वेषण

Jeff Pippenger

2024-03-28

अब हामी दानिएलको अध्याय एघार हुँदै अघि बढ्न आरम्भ गर्नेछौं।

म पनि, मादी दाराको प्रथम वर्षमा, त्यसलाई पुष्टि गर्न र बलियो तुल्याउन उभिएको थिएँ। अनि अब म तिमीलाई सत्य कुरा देखाउनेछु। हेर, फारसमा अझै तीन जना राजाहरू उठ्नेछन्; र चौथो तिनीहरू सबैभन्दा धेरै धनी हुनेछ; अनि आफ्नो धनदौलतद्वारा प्राप्त शक्तिले उसले सबैलाई यूनानको राज्यको विरुद्धमा उक्साउनेछ। अनि एउटा पराक्रमी राजा उठ्नेछ, जसले महान् प्रभुत्वसहित शासन गर्नेछ, र आफ्नो इच्छाअनुसार गर्नेछ। अनि जब ऊ उठ्नेछ, उसको राज्य टुक्रा-टुक्रा पारिनेछ, र आकाशका चारैतिरका वायुतर्फ विभाजित गरिनेछ; न त उसको सन्तानलाई, न त उसले शासन गरेको प्रभुत्वअनुसार नै; किनकि उसको राज्य उखेलिनेछ, ती बाहेक अरूहरूका निम्ति पनि। दानियल ११:१-४।

गब्रिएलले दानिएललाई यसरी सूचित गर्दै आरम्भ गर्छन् कि दारियसको पहिलो वर्षमा—त्यही वर्ष, जब दारियसका भतिजा, उनका सेनापतिले, बेबिलोनलाई जिते र बेलशज्जारलाई मारे—उनले दारियससँग पनि काम गरेका थिए। दसौँ अध्यायको पहिलो पदअनुसार दानिएलले यो दर्शन काइरसको तेस्रो वर्षमा प्राप्त गरिरहेका छन्, त्यसैले गब्रिएलले “अन्त्यको समय” का प्रतिनिधि प्रतीकहरूका रूपमा दारियस र काइरस दुवैलाई संकेत गरिरहेका छन्। ई.पू. ५३८ मा बेलशज्जार र बेबिलोन मेडो-फारसी साम्राज्यद्वारा कब्जा गरिएका थिए।

“साइरसले बाबेललाई घेरा हाले, जसलाई उनले ईसा पूर्व ५३८ मा युक्तिद्वारा अधीनमा लिए, र पर्शियालीहरूले मारेका बेलशस्सरको मृत्यु भएपछि बाबेलको राज्यको अस्तित्व समाप्त भयो।” उरियाह स्मिथ, डानियल एन्ड द रिभेलेशन, ४६।

ईसा पूर्व ५३८ मा, दानिएलले नवौँ अध्याय अभिलेख गरे।

“अघिल्लो अध्याय [अध्याय आठ] मा अभिलिखित दर्शन बेलशस्सरको तेस्रो वर्ष, ईसापूर्व ५३८ मा दिइएको थियो। यही वर्ष, जो दारियसको पहिलो वर्ष पनि थियो, यस अध्याय [अध्याय नौ] मा वर्णित घटनाहरू घटे।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

ईसा पूर्व ५३८ मा, दारियसको पहिलो वर्ष, जो बेलशस्सरको तेस्रो र अन्तिम वर्ष थियो, परमप्रभुले कल्दीहरूको देशलाई दण्ड दिनुभयो र त्यसलाई उजाड बनाउनुभयो।

अनि यो सारा देश उजाड र विस्मयको विषय हुनेछ; र यी जातिहरूले बाबेलका राजाको सत्तरी वर्षसम्म सेवा गर्नेछन्। अनि यस्तो हुनेछ, जब सत्तरी वर्ष पूरा हुनेछन्, तब म बाबेलका राजालाई र त्यस जातिलाई, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, तिनीहरूको अधर्मको निम्ति दण्ड दिनेछु; र कल्दीहरूको देशलाई पनि, र म त्यसलाई सदासर्वदाका उजाडस्थानहरू बनाउनेछु। यर्मिया २५:११, १२.

दशौँ पदमा, प्रभु बाबेलमाथिको दण्डतर्फ अगुवाइ गर्नुहुँदा “पछि” भन्ने शब्द प्रयोग गर्नुहुन्छ। बाबेल उजाड पारिएपछि, प्रभुले परमेश्वरका जनहरूको निम्ति आफ्नो शुभ कार्य सम्पन्न गर्नुहुनेथियो।

किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, बाबेलमा सत्तरी वर्ष पूरा भएपछि म तिमीहरूलाई दर्शन दिनेछु, र तिमीहरूलाई यस स्थानमा फर्काई ल्याउन तिमीहरूतर्फ आफ्नो असल वचन पूरा गर्नेछु। यर्मिया २५:१०.

सत्तरी वर्षको बन्दीवास ईसा पूर्व ६०६ मा आरम्भ भयो।

“ख्रीष्टपूर्व 606 मा सत्तरी वर्षको आरम्भ भएपछि, दानियलले बुझे कि ती अब आफ्नो समाप्तिदर्प पुग्दै थिए।”
Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

सत्तरी वर्षको बन्दीवास ईसा पूर्व ६०६ मा आरम्भ भयो, र ईसा पूर्व ५३६ मा समाप्त भयो, जुन बेलशज्जरको मृत्यु र ईसा पूर्व ५३८ मा भएको बाबेलको उजाडपनपछि दुई वर्ष भएको थियो। त्यो कुरूशको तेस्रो वर्ष थियो। गब्रिएलले हिदेकेल नदीको भविष्यवाणीलाई कुरूशको तेस्रो वर्षमा राख्दछन्, र एघारौँ अध्यायको वर्णन दारियसको पहिलो वर्षलाई उल्लेख गर्दै आरम्भ गर्छन्, र यसो गर्दा उनले दुई विशिष्ट वर्षहरूको पहिचान गरिरहेका छन्। ईसा पूर्व ५३८ र ईसा पूर्व ५३६ दुवै नियुक्त समयहरू थिए; ईसा पूर्व ५३८ सत्तरी वर्षको भविष्यवाणी पूरा हुने नियुक्त समय थियो, र ईसा पूर्व ५३६ त्यो नियुक्त भविष्यसूचक समय थियो जब “पछि” ईसा पूर्व ५३८, परमप्रभुले आफ्ना जनहरूका लागि आफ्नो असल कार्य पूरा गर्नुहुनेथियो।

ईसा पूर्व 538 र ईसा पूर्व 536, दुवै निर्धारित समयहरू हुन्, र ती दुई ऐतिहासिक व्यक्तिहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्; एक जना मादीका प्रथम राजा थिए र दोस्रो फारसका प्रथम राजा। वास्तविक इसाएल वास्तविक बेबिलोनमा बन्दी भएको सत्तरी वर्षको अन्त्यले, आत्मिक इसाएल आत्मिक बेबिलोनमा ईस्वी सन् 538 देखि 1798 सम्म बन्दी भएको एक हजार दुई सय साठी वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। 1798 एउटा “निर्धारित समय” थियो, र त्यसपछि भविष्यवाणीमा “अन्तको समय” भनेर चिनाइएको अवधि आरम्भ भयो। ईसा पूर्व 538 र ईसा पूर्व 536, जसलाई “निर्धारित समय” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, तिनले पनि “अन्तको समय” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको अवधिको आरम्भलाई चिन्हित गर्दछन्।

“जसरी निर्वासनको अवधिमा इसाएलका सन्तानहरू बाबेलमा बन्दी बनाइएका थिए, त्यसरी नै निर्दयी सतावटको यस दीर्घ अवधिभर पृथ्वीमा रहेको परमेश्वरको मण्डली पनि निश्चय नै बन्दी अवस्थामै थियो।”
Prophets and Kings, 714.

सबै भविष्यवाणीहरू, तिनीहरू पहिलोचोटि पूरा भएका दिनहरूभन्दा अझ विशिष्ट रूपमा अन्तिम दिनहरूलाई सम्बोधन गरिरहेका हुन्छन्; यसरी ५३८ ई.पू. र राजा दारियस, साथै ५३६ ई.पू. र राजा साइरसले १९८९ को “अन्त्यको समय” लाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र ती दुई राजाहरूले राष्ट्रपति रेगन र पहिलो राष्ट्रपति बुषको प्रतीकरूप धारण गर्छन्। ५३८ ई.पू. र ५३६ ई.पू. ले एउटै मार्गचिह्नलाई प्रतिनिधित्व गर्ने भनी बुझिने दुवै मितिहरूसहित पूरा हुने एक मार्गचिह्नलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। “अन्त्यको समय” को मार्गचिह्न दुईवटा प्रतीकहरूबाट बनेको हुन्छ, र कहिलेकाहीँ रेगन र पहिलो बुषका सन्दर्भमा जस्तै, दुवै प्रतीकहरू एउटै वर्षमा पूरा हुन्छन्। तर त्यो नियमको अपवाद हो, किनकि मोशाको समयको “अन्त्यको समय” को मार्गचिह्न हारून र मोशा दुवैको जन्म थियो, जसलाई तीन वर्षले अलग गरेको थियो। ख्रीष्टको इतिहासमा, यो यूहन्ना बप्तिस्मादाता र ख्रीष्टको जन्म थियो, जसलाई छ महिनाले अलग गरेको थियो।

“अन्त्यकाल” सँगै, ख्रीष्टविरोधीको इतिहासमा त्यो १७९८ र १७९९ थियो। फ्रान्सेली क्रान्ति भविष्यवाणीको एक विषय हो, र यो १७८९ मा आरम्भ भयो, र तोकिएको समयमा १७९९ मा समाप्त हुँदै दस वर्षसम्म चल्‍यो, जसरी १७९८ पनि एक तोकिएको समय थियो। यी दुवैले मिलेर जनावरलाई दिइएको घातक घाउलाई, साथै जनावरमाथि चढेर त्यसैमाथि राज्य गर्ने स्त्रीलाई पनि पहिचान गराउँछन्। दारियस त्यो राजा थिए जसले आफ्नो सेना “पर्खाल” भित्रबाट प्रवेश गराई आफ्ना शत्रुलाई पराजित गरे, र उनले रेगनको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले “फलामको पर्दा” को पर्खाल भत्काएर आफ्नो शत्रुलाई पराजित गरे। साइरसले पहिलो बुशको प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि साइरसलाई साइरस महान् भनेर चिनिन्छ, र जर्ज बुश प्रथम बुश महान् हुन्, अनि अन्तिम बुश बुश लघु हुन्।

किनकि यी दुई राजाहरू र तिनीहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने दुई मितिहरू वास्तवमा एउटै प्रतीक हुन्। एउटाले बाबेलले शासन गर्ने सत्तरी वर्षलाई सूचित गर्दछ। त्यो सत्तरी-वर्षीय अवधि ईसापूर्व ५३८ मा आफ्नो नियुक्त समयमा पुग्यो र दारियसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ। सत्तरी वर्षको बन्धुआइको पूर्णता ईसापूर्व ५३६ मा आफ्नो नियुक्त समयमा पुग्यो र साइरसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ। संयुक्त रूपमा तिनीहरूले “अन्तको समय” लाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जब भविष्यवाणीसम्बन्धी ज्योति अनमुहर गरिनुपर्ने हो। सन् १७९८ मा प्रकाशको पुस्तक चौधको पहिलो स्वर्गदूत

“अन्तको समय” मा आइपुग्यो, र सिस्टर ह्वाइट भन्निन् कि त्यो स्वर्गदूत “येशू ख्रीष्टभन्दा कम कुनै व्यक्तित्व थिएन।”

कोरेशको तेस्रो वर्षमा, परमेश्वरका जनताका राजकुमार तथा स्वर्गदूतहरूको प्रधानदूत मीखाएल, कोरेशसँग सम्बन्ध स्थापित गर्न र त्यस ज्योतिलाई दृढ पार्न अवतरित हुनुभयो, जसले कोरेशलाई ती तीन आज्ञाहरूमध्ये पहिलो आज्ञा जारी गर्न प्रेरित गर्‍यो, जसद्वारा परमेश्वरका जनहरूलाई यरूशलेममा फर्कन, नगर, पवित्रस्थान, र सडकहरू तथा पर्खालहरू पुनर्निर्माण गर्न अनुमति दिइने थियो। त्यस कार्यले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको कार्यलाई प्रतीकात्मक रूपमा देखायो, जुन १७९८ मा “अन्तको समय” मा आरम्भ भयो।

दारियस र कूरसका दिनहरूमा अन्त्यकालमा मिखाएलको अवतरणले १७९८ मा पहिलो स्वर्गदूतको आगमनलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, र यी दुवैले मिलेर १९८९ मा “अन्त्यकाल” मा त्यही स्वर्गदूतको आगमनलाई चिह्नित गर्छन्। १९८९ ले “अन्त्यकाल” को अवधिको आरम्भ गर्‍यो, र त्यो एक नियुक्त समय पनि थियो। नियुक्त समयले अगमवाणीसम्बन्धी समयावधिको समाप्तिलाई जनाउँछ। आधुनिक आत्मिक इसाएलको पहिलो “कादेश” मा भएको १८६३ को विद्रोह एक सय छब्बीस वर्षको अवधिको आरम्भ थियो, जुन १९८९ मा “नियुक्त समय” मा समाप्त भयो। एक सय छब्बीस, बाह्र सय साठीको दशांश, अथवा दशौँ भाग हो, र १७९८ मा बाह्र सय साठी वर्षको अन्त्यमा पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलन इतिहासमा प्रकट भयो। एक सय छब्बीस वर्षको अन्त्यमा, १९८९ मा, तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलन इतिहासमा प्रकट भयो।

दानियेल अध्याय एघारको पहिलो पदमा, गब्रिएलले प्रतिनिर्दिष्ट इतिहास १९८९ मा अन्त्यको समयमा कूरसदेखि नै आरम्भ हुन्छ भनी पहिचान गराउँदा सावधानी र शुद्धता प्रकट गर्छन्। त्यहाँ महान् कूरसले महान् बुशको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको पछि तीन जना राजाहरू आउनेछन्, अनि त्यसपछि चौथो राजा आउनेछ, जो ती सबैभन्दा धेरै धनी हुनेछ। यसरी, सम्पूर्ण ग्रीसियालाई उक्साउने त्यो चौथो धनी राजा १९८९ देखि भएको छैटौँ राष्ट्रपति हो।

दशौँ अध्यायका घटनाहरूमा दानिएललाई शोक गरिरहेको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, र शोकको आफ्नो अनुभवमा, दर्शनलाई निहार्दा ऊ ख्रीष्टको प्रतिमामा रूपान्तरित हुन्छ। एक्काइस-दिने शोकको अवधि मृत्युको एउटा अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको अन्त पुनरुत्थानमा हुन्छ। दशौँ अध्यायमा, माइकल स्वर्गबाट तल आउनुभएको छ, र यहुदा सातमा, जब उहाँ अवतरण गर्नुहुन्छ, उहाँले मोशाको पुनरुत्थान गर्नुहुन्छ। प्रकाश अध्याय एघारमा मोशा (र एलिया) मारिएका छन्, र साढे तीन प्रतीकात्मक दिनसम्म सडकमा मृत अवस्थामा छन्। त्यसपछि मोशा (एलियासहित) “ठूलो आवाज” द्वारा पुनर्जीवित गरिन्छन्।

र साढे तीन दिनपछि परमेश्वरबाट जीवनको आत्मा तिनीहरूमा प्रवेश गर्‍यो, र तिनीहरू आफ्ना खुट्टामाथि उभिए; अनि तिनीहरूलाई देख्नेहरूमाथि ठूलो भय पर्यो। अनि तिनीहरूले स्वर्गबाट तिनीहरूलाई यसो भनी बोलिरहेको एउटा ठूलो आवाज सुने, “यता माथि आओ।” अनि तिनीहरू बादलमा स्वर्गतिर उक्लिए; र तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई देखे। प्रकाश ११:११, १२.

पुनरुत्थान गराउने “ठूलो स्वर” प्रधानदूतको स्वर हो, र प्रधानदूत मिखाएल नै हुन्।

किनकि प्रभु आफैं हर्षनादका साथ, प्रधानदूतको स्वरका साथ, र परमेश्वरको तुरहीका साथ स्वर्गबाट ओर्लनुहुनेछ; अनि ख्रीष्टमा मरेका मानिसहरू पहिले उठ्नेछन्। १ थिस्सलोनिकी ४:१६।

मोशा र एलियाह मारिनु र पुनर्जीवित हुनु जहाँ देखाइन्छ, त्यो इतिहास एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने इतिहास हो। त्यो इतिहास ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा प्रकाशितवाक्य अठारको स्वर्गदूतको “पहिलो आवाज”बाट आरम्भ भयो, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले न्यूयोर्क नगरका महान् भवनहरू ढालिएका बेला आइपुगेको भनेर पहिचान गर्नुहुन्छ। प्रकाशितवाक्य अध्याय अठारको “दोस्रो आवाज” चाहिँ छिट्टै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा सुनाइन्छ, जब परमेश्वरका अरू बगाललाई बाबेलबाट बाहिर बोलाइन्छ। त्यही इतिहास—अर्थात् छाप लगाइने इतिहास—हो, जहाँ दानियल “मरह” दर्शनलाई हेर्दै ख्रीष्टको प्रतिमामा परिवर्तन गरिँदै गरेको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जुन “मरेह” दर्शनको स्त्रीलिङ्ग अभिव्यक्ति हो। यही त्यो “कारक” दर्शन हो, जसले हेरिएको प्रतिमालाई

त्यसलाई हेर्नेहरूमा पुनरुत्पादित हुन “कारण” बनाउँछ।

छाप लगाइनेको त्यो इतिहास, र दानियेल अध्याय दसमा भएको रूपान्तरणको इतिहासमा, माइकलको अवतरण समावेश छ, जब उहाँले मोशा, एलियाह र दानियेलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका जनहरूलाई पुनर्जीवित गर्नुहुन्छ र रूपान्तरित गर्नुहुन्छ। उहाँले प्रधानदूतको “ठूलो स्वर” द्वारा पुनरुत्थान सम्पन्न गर्नुहुन्छ, यसरी पहिलो र अन्तिम स्वरको बीचमा तेस्रो “स्वर” प्रदान गर्नुहुन्छ; ती दुवै एउटै हुन्, किनकि ती दुवै प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको स्वर हुन्। त्यो बीचको स्वरमा विद्रोह प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि जब माइकलले मोशालाई पुनर्जीवित गर्नुभयो, तब शैतान—जो विद्रोहको कर्ता हो—विरोध प्रकट गर्न त्यहाँ उपस्थित भए तापनि, उहाँले शैतानसँग वादविवाद गर्नुभएन।

तर प्रधानदूत मिखाएलले, जब शैतानसँग मोशाको शरीरको विषयमा विवाद गर्दै तर्क-वितर्क गरिरहेको थियो, उसविरुद्ध निन्दापूर्ण दोषारोपण गर्न साहस गरेन, तर भन्यो, “प्रभुले तँलाई हप्काऊन्।” यहूदा 7.

११ सेप्टेम्बर, २००१ मा आरम्भ भई चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासम्म अन्त हुने छाप लगाउने समयको प्रारम्भ “सत्य” को हस्ताक्षरद्वारा चिह्नित छ; किनकि त्यस अवधिको मध्यभागमा, जुलाई २०२३ मा, प्रधानदूतको महान् स्वरले ख्रीष्टमा निदाएका मृतकहरूलाई पुनर्जीवित गर्ने कार्य आरम्भ गर्‍यो, ती जो उहाँको मध्य स्वर सुन्न रोज्छन्। ध्यान दिनुहोस्, २०२३, २००१ पछि बाइस वर्षमा आउँछ, र बाइस भनेको दुई सय बीसको दशांश हो, जुन ईश्वरत्व र मानवताबीचको सम्बन्धको प्रतीक हो, र पुनर्स्थापनाको पनि प्रतीक हो।

जुलाई 2023 मा, त्यो पराक्रमी स्वर्गदूत, जो येशू ख्रीष्टस्वयं हुनुहुन्छ, र जो सत्य हुनुहुन्छ, जो मीकाएल पनि हुनुहुन्छ, र जो आफ्नै हातमा सन्देश लिएर अवतरण गर्नुहुने अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ। उहाँको हातमा रहेको सानो पुस्तक दानिएलको त्यो अंश हो, जो अन्तिम दिनहरूसम्म मोहरबन्द गरिएको थियो।

“प्रकाशको पुस्तकमा बाइबलका सबै पुस्तकहरू एकत्रित हुन्छन् र अन्त्यमा पुग्छन्। यहाँ दानिएलको पुस्तकको पूरकता पाइन्छ। एउटा भविष्यवाणी हो; अर्को प्रकाशन हो। जो पुस्तकमा मोहोर लगाइएको थियो, त्यो प्रकाशको पुस्तक होइन, तर दानिएलको भविष्यवाणीको त्यो अंश हो जो अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित छ। स्वर्गदूतले आज्ञा दिए, ‘तर तिमी, हे दानिएल, यी वचनहरू बन्द गर, र पुस्तकलाई अन्तको समयसम्म मोहोर लगाएर राख।’ Daniel 12:4” प्रेरितहरूका कार्यहरू, 585.

दानिएलको भविष्यवाणीको जुन अंश अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित छ, त्यो अध्याय एघार हो। त्यो अध्याय एघारका अन्तिम छ पदहरू हुन्; तर अझ विशेष रूपमा, ती अन्तिम छ पदहरूमा पुनरावृत्त गरिएका इतिहासहरू नै त्यस अध्यायभित्र पाइने इतिहासहरू हुन्।

“हामीसँग गुमाउनका लागि कुनै समय छैन। संकटपूर्ण समयहरू हाम्रो सामु छन्। संसार युद्धको आत्माद्वारा उद्वेलित भएको छ। चाँडै नै भविष्यवाणीहरूमा भनिएका संकटका दृश्यहरू घटित हुनेछन्। दानियेलको एघारौँ अध्यायको भविष्यवाणी लगभग आफ्नो पूर्ण परिपूर्तिसम्म पुगिसकेको छ। यस भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा घटिसकेको इतिहासको धेरै अंश फेरि दोहोरिनेछ।” Manuscript Releases, number 13, 394.

दानियेल अध्याय एघारको सोहीँ पदले एक यस्तो इतिहासलाई चित्रित गर्दछ, जो एकचालीसौँ पदमा पुनः दोहोरिएको छ; किनकि त्यस पदमा उत्तरका राजा महिमामय देशमा उभिएका छन्। सोहीँ पदको इतिहासले त्यस समयलाई चिह्नित गर्दछ, जब रोमी सेनापति पम्पेयले यहूदा र यरूशलेमलाई बन्दीगतिमा ल्याए।

तर जो उसको विरुद्ध आएगा, वही अपनी इच्छाअनुसार करेगा, और उसके सामने कोई ठहर न सकेगा; और वह उस महिमामय देश में खड़ा होगा, जो उसके हाथ से नष्ट कर दिया जाएगा। दानियेल 11:16।

यस पदअधिका पदहरूको हाम्रो विचारको निमित्त यस पदलाई आधार-बिन्दुको रूपमा प्रयोग गर्ने मेरो अभिप्राय छ; त्यसैले म पहिले नै यो बुझाइ स्थापित गर्नेछु। हाम्रो अभिप्राय यो देखाउनु हो कि तेस्रो र चौथो पदमा वर्णित सिकन्दर महान् को राज्यको विघटनपछि आउने इतिहास सन् १९८९ मा आरम्भ हुन्छ, र त्यसपछि वर्तमान युक्रेनी युद्ध,

पश्चिमका शक्तिहरूमाथि पुटिनको विजय, तथा त्यसपछिको पुटिनको पराजयलाई पहिचान गर्दछ, जसले सोह्रौं पदतर्फ लैजान्छ।

“यद्यपि मिश्र उत्तरका राजा एन्टियोकसको सामु टिक्न सकेन, तथापि एन्टियोकस पनि अहिले आफ्नाविरुद्ध आएका रोमीहरूको सामु टिक्न सकेन। अब उदाउँदै गएको यस शक्तिको प्रतिरोध गर्न कुनै पनि राज्यहरू सक्षम रहेनन्। सिरिया विजित गरियो, र रोमी साम्राज्यमा थपियो, जब ई.पू. ६५ मा पोम्पेईले एन्टियोकस एशियाटिकसलाई उसका सम्पत्तिबाट वञ्चित गरायो, र सिरियालाई रोमी प्रान्तमा परिणत गर्‍यो।”

“त्यही शक्ति पवित्र भूमिमा पनि उभिनु थियो, र त्यसलाई नष्ट गर्नु थियो। रोमले ईसा पूर्व १६१ मा परमेश्वरका जन, यहूदीहरूसित सन्धिद्वारा सम्बन्ध स्थापित गर्‍यो, र त्यही मितिदेखि यसले भविष्यसूचक कालगणनामा प्रमुख स्थान ओगट्छ। तथापि, यसले यहूदियामाथि वास्तविक विजयद्वारा अधिकारक्षेत्र ईसा पूर्व ६३ सम्म प्राप्त गरेन; र त्यसपछि निम्न प्रकारले।”

“पोन्तुसका राजा मिश्रिदातेसको विरुद्धको आफ्नो अभियानबाट पोम्पेई फर्केर आएपछि, यहूदियाको मुकुटका लागि हाइर्कानुस र अरिस्टोबुलुस नामका दुई प्रतिद्वन्द्वी संघर्षरत थिए। तिनीहरूको मुद्दा पोम्पेईसमक्ष प्रस्तुत गरियो, र उनले चाँडै नै अरिस्टोबुलुसका दाबीहरूको अन्यायपूर्णता बुझे; तर उनले अरबसितिरको आफ्नो बहुप्रतीक्षित अभियान सम्पन्न गरेपछि मात्र यस विषयमा निर्णय गर्ने इच्छा गरे, र त्यसपछि फर्केर आई, जे न्यायसंगत र उचित देखिनेछ त्यहीअनुसार तिनीहरूका मामिलाहरू मिलाउने प्रतिज्ञा गरे। पोम्पेईका वास्तविक भावनाहरूलाई बुझेर, अरिस्टोबुलुस तुरुन्तै यहूदिया फर्कियो, आफ्ना प्रजाहरूलाई शस्त्रधारी बनायो, र दृढ प्रतिरक्षाको तयारी गर्‍यो, किनकि उसले पूर्वानुमान गरिसकेको थियो कि यो मुकुट अर्कैलाई प्रदान गरिनेछ, त्यसैले जस्तोसुकै जोखिम उठाउन परे पनि त्यसलाई थामिराख्ने उसको निश्चय थियो। पोम्पेईले त्यस भगौडाको निकटबाट पछ्याए। जब उनी यरूशलेमतिर नजिकिँदै गए, आफ्नो चालप्रति पश्चात्ताप गर्न थालेको अरिस्टोबुलुस उनलाई भेट्न बाहिर निस्कियो, र पूर्ण अधीनता तथा ठूलो धनराशिको प्रतिज्ञा गरेर मामिलालाई मिलाउने प्रयत्न गर्‍यो। पोम्पेईले यो प्रस्ताव स्वीकार गरेर, सैनिकहरूको एक दलको नेतृत्वमा गाबिनियुसलाई उक्त धनराशि लिन पठाए। तर जब त्यो प्रधान सेनानायक यरूशलेम आइपुग्यो, उसले आफ्ना विरुद्ध शहरका ढोकाहरू बन्द गरिएको भेटायो, र पर्खालहरूको माथिबाट उसलाई भनियो कि शहर उक्त सम्झौतामा अडिग रहनेछैन।”

“यस प्रकार दण्डविहीन रूपमा धोका नखाओस् भनेर पोम्पेले आफूसँग रोकेर राखेका अरिस्टोबुलसलाई फलामे बेडीमा हाल्यो, र तुरुन्तै आफ्नो समस्त सेनासहित यरूशलेमतर्फ अघि बढ्यो। अरिस्टोबुलसका पक्षधरहरू त्यस स्थानको रक्षा गर्न पक्षमा थिए; हाइर्कानसका पक्षधरहरू भने ढोकाहरू खोल्न पक्षमा थिए। पछिल्ला पक्षधरहरू बहुसंख्यक भएकाले, र प्रभावी भई विजयी ठहरिएकाले, पोम्पेलाई नगरमा स्वतन्त्र प्रवेश दिइयो। त्यसपछि अरिस्टोबुलसका अनुयायीहरू मन्दिरको पर्वतमा फिर्ता हटे, त्यस स्थानको रक्षा गर्न जति दृढसंकल्पित तिनीहरू थिए, त्यति नै त्यसलाई वशमा पार्न पोम्पे पनि दृढ थियो। तीन महिनाको अन्त्यमा पर्खालमा आक्रमण गर्न पर्याप्त हुने एक फाटो पारियो, र त्यो स्थान तरवारको धारमा कब्जा गरियो। त्यसपश्चात् भएको भयानक संहारमा बाह्र हजार मानिसहरू मारिए। इतिहासकार भन्छन्, त्यो अत्यन्त मार्मिक दृश्य थियो—त्यो समयमा ईश्वरीय सेवामा संलग्न याजकहरूलाई शान्त हात र अटल अभिप्रायसहित आफ्नो नियमित कार्यलाई निरन्तर अघि बढाइरहेको देख्नु; मानौं उग्र कोलाहलप्रति तिनीहरू पूर्णतः अचेत थिए, यद्यपि तिनीहरूका चारैतिर तिनीहरूका मित्रहरू संहारमा परिरहेका थिए, र यद्यपि धेरैपटक तिनीहरूको आफ्नै रगत तिनीहरूका बलिहरूको रगतसँग मिसिएको थियो।”

“युद्धको अन्त्य गरेपछि, पोम्पेले यरूशलेमका पर्खालहरू ध्वस्त पारे, धेरै नगरहरूलाई यहूदियाको अधिकारक्षेत्रबाट सिरियाको अधिकारक्षेत्रमा सारे, र यहूदीहरूमाथि कर लगायो। यसरी पहिलो पटक यरूशलेम विजयद्वारा त्यस शक्तिको हातमा पर्‍यो, जसले “महिमामय भूमि”लाई आफ्नो फलामे पकडमा तबसम्म राख्ने थियो, जबसम्म त्यसलाई पूर्णतः नष्ट गरिसक्यैनथ्यो।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259, 260.

हामी यो अध्ययन हाम्रो अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“परमेश्वरका जनहरूका बीचमा कुनै विवाद वा उद्वेग छैन भन्ने तथ्यलाई तिनीहरूले शुद्ध सिद्धान्तलाई दृढतापूर्वक समातेका छन् भन्ने निर्णायक प्रमाणको रूपमा ग्रहण गर्नु हुँदैन। यस कुराको भय मान्नुपर्ने कारण छ कि तिनीहरूले सत्य र त्रुटिबीच स्पष्ट भेद गर्न सकेका नहुन सक्छन्। जब पवित्रशास्त्रको अनुसन्धानद्वारा कुनै नयाँ प्रश्नहरू उठाउँदैनन्, जब यस्तो मतभेद उत्पन्न हुँदैन जसले मानिसहरूलाई आफूसित सत्य छ भन्ने निश्चित गर्न बाइबल आफैँ खोजी गर्न प्रवृत्त गराओस्, तब प्राचीन कालमा जस्तै अहिले पनि धेरैजना परम्परामा अडिग रहनेछन् र आफूले केको उपासना गरिरहेका छन् भन्ने नजानी उपासना गर्नेछन्।”

“मलाई देखाइएको छ कि वर्तमान सत्यको ज्ञान भएको दाबी गर्ने धेरै जनाले आफूले के विश्वास गर्छन् भन्ने जान्दैनन्। तिनीहरूले आफ्नो विश्वासका प्रमाणहरू बुझ्दैनन्। वर्तमान समयको कार्यप्रति तिनीहरूमा उचित कदर छैन। जब परीक्षाको समय आउनेछ, अहिले अरूहरूलाई प्रचार गरिरहेका मानिसहरू पनि आफूले समातेका सिद्धान्तहरूको जाँच गर्दा, धेरै यस्ता कुराहरू भेटाउनेछन्, जसका लागि तिनीहरूले कुनै सन्तोषजनक कारण दिन सक्नेछैनन्। यसरी परीक्षित नहुनेजेल तिनीहरूले आफ्नो ठूलो अज्ञानतालाई जानेका थिएनन्। अनि मण्डलीमा पनि धेरै जना यस्ता छन्, जसले आफूले के विश्वास गर्छन् भन्ने बुझ्दछन् भनी ठान्छन्; तर, विवाद नउठ्जेल, तिनीहरूले आफ्नो कमजोरीलाई चिन्दैनन्। जब समान विश्वास भएकाहरूबाट अलग पारिएर आफ्नो विश्वासको व्याख्या गर्न एकलै र केवल एकलै उभिन बाध्य पारिन्छ, तब तिनीहरूले सत्यका रूपमा स्वीकार गरेका कुराहरूबारे आफ्ना विचारहरू कति अव्यवस्थित रहेछन् भन्ने देखेर अचम्म मान्नेछन्। निश्चय नै, हामीमध्ये जीवित परमेश्वरबाट विमुख हुने र मानिसतर्फ फर्कने, दैवीय बुद्धिको स्थानमा मानवीय बुद्धि राख्ने प्रवृत्ति भएको छ।”

“परमेश्वरले आफ्ना जनलाई जागृत तुल्याउनुहुनेछ; यदि अन्य उपायहरू असफल भए भने, तिनीहरूका बीचमा विधर्महरू प्रवेश गर्नेछन्, जसले तिनीहरूलाई चाल्नेछ, र भूसालाई गहुँबाट अलग पार्नेछ। प्रभुले उहाँको वचनमा विश्वास गर्ने सबैलाई निद्राबाट जागृत आह्वान गर्नुहुन्छ। यस समयका लागि उपयुक्त बहुमूल्य ज्योति आएको छ। यो बाइबलको सत्य हो, जसले हाम्रो ठीक सामुने रहेका संकटहरू देखाउँछ। यो ज्योतिले हामीलाई पवित्रशास्त्रको परिश्रमी अध्ययनतर्फ र हामीले धारण गरेका सिद्धान्तहरूको अत्यन्त सूक्ष्म परीक्षणतर्फ डोर्‍याउनुपर्छ। परमेश्वर चाहनुहुन्छ कि सत्यका सबै पक्ष र सिद्धान्तहरू प्रार्थना र उपवाससहित पूर्ण रूपमा तथा अटल लगनका साथ खोजी गरिऊन्। विश्वासीहरू सत्य के हो भन्ने विषयमा कल्पना र अस्पष्ट धारणाहरूमा विश्राम गर्नुहुँदैन। तिनीहरूको विश्वास परमेश्वरको वचनमा दृढतापूर्वक स्थापित हुनुपर्छ, ताकि जब परीक्षाको समय आउनेछ र तिनीहरू आफ्नो विश्वासको उत्तर दिन परिषद्हरूको सामु ल्याइनेछन्, तब तिनीहरूमा रहेको आशाको कारण नम्रता र भय सहित प्रस्तुत गर्न तिनीहरू सक्षम होऊन्।”

“उत्तेजित गर, उत्तेजित गर, उत्तेजित गर। हामीले संसारको समक्ष प्रस्तुत गर्ने विषयहरू हाम्रो लागि जीवित वास्तविकता हुनुपर्छ। हामीले विश्वासका आधारभूत धाराहरू ठानेका सिद्धान्तहरूको पक्षमा प्रतिरक्षा गर्दा, पूर्णतः ठोस नभएका तर्कहरूको प्रयोग आफूलाई कहिल्यै गर्न नदिने कुरा महत्त्वपूर्ण छ। यस्ता तर्कहरू प्रतिवादीलाई मौन तुल्याउन त सफल हुन सक्छन्, तर तिनीहरूले सत्यलाई आदर गर्दैनन्। हामीले यस्ता ठोस तर्कहरू प्रस्तुत गर्नुपर्छ, जसले केवल हाम्रा विरोधीहरूलाई मौन तुल्याउने मात्र होइन, तर अत्यन्त निकट र गहन जाँचको पनि सामना गर्न सक्न्। आफूलाई विवादकला-सम्पन्न बनाएका मानिसहरूसँग यो ठूलो खतरा हुन्छ कि तिनीहरूले परमेश्वरको वचनलाई निष्पक्षतापूर्वक व्यवहार नगर्न सक्छन्। कुनै विरोधीसँग सामना गर्दा, उसको मनमा दृढ विश्वस्तता जगाउने प्रकारले विषयहरू प्रस्तुत गर्नु नै हाम्रो हार्दिक प्रयत्न हुनुपर्छ, केवल विश्वासीलाई आत्मविश्वास दिलाउने प्रयास मात्र होइन।”

“मानिसको बौद्धिक उन्नति जति नै भएको होस्, उसले एक क्षणको निम्ति पनि यो नठानोस् कि अझ ठूलो ज्योतिको लागि धर्मशास्त्रहरूको गहन र निरन्तर अन्वेषणको आवश्यकता छैन। एक प्रजाको रूपमा हामी प्रत्येकलाई व्यक्तिगत रूपमा भविष्यवाणीका विद्यार्थी हुन बोलाइएको छ। हामीले गम्भीर तत्परतासाथ निगरानी गर्नुपर्छ, ताकि परमेश्वरले हामीसमक्ष प्रस्तुत गर्नुहुने ज्योतिको कुनै किरणलाई हामी छुटाउन नदिऔँ। हामीले सत्यका पहिलो झल्काहरू समाल्नुपर्छ; अनि प्रार्थनापूर्ण अध्ययनद्वारा अझ स्पष्ट ज्योति प्राप्त गर्न सकिन्छ,

जसलाई अरूहरूका सामु प्रस्तुत गर्न सकिन्छ।”

“जब परमेश्वरका जनहरू आफ्नो वर्तमान ज्ञानप्रकाशमा निश्चिन्त र सन्तुष्ट हुन्छन्, तब हामी निश्चित हुन सक्छौं कि उहाँले तिनीहरूलाई अनुग्रह गर्नुहुनेछैन। उहाँको इच्छा यो हो कि तिनीहरूका लागि चम्किरहेको बढ्दो र निरन्तर बढ्दै जाने ज्योति ग्रहण गर्न तिनीहरू सधैं अगाडि बढिरहून्। मण्डलीको वर्तमान मनोवृत्ति परमेश्वरलाई प्रसन्न तुल्याउने किसिमको छैन। त्यहाँ आत्मविश्वास यस्तो प्रकारले प्रवेश गरेको छ कि त्यसले तिनीहरूलाई अझ बढी सत्य र अझ महान् ज्योतिका कुनै आवश्यकता छैन भन्ने महसुस गराएको छ। हामी यस्तो समयमा जीवित छौं, जब शैतान हाम्रो दाहिने र देब्रेतर्फ, हाम्रो अगाडि र पछाडि कार्यरत छ; तर पनि एक जातिका रूपमा हामी निद्रामा छौं। परमेश्वरको इच्छा छ कि उहाँका जनहरूलाई कार्यका लागि जागृत तुल्याउने एउटा स्वर सुनिनुपर्छ।”

टेस्टिमोनिय, खण्ड ५, ७०७, ७०८।